

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. А. П., защитник на подсъдимия Д. Н., срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Д. Н. е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Д. Н. е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Д. Н. са присъдени и направените по делото разноски.</p> <p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. А.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>П., защитник на подсъдимия Д. Н. С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева, чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Д. Н. – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Д. Н. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Д. Н. е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>14.05.2018 г. – н. д. № 380/2018 г., II н. о., докл. Биляна Чочева, чл. 255, ал. 3 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Велико Търново и касационна жалба на подсъдимите Т. Х., К. Х. и Е. Х. срещу присъда от 06.11.2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена частично присъдата по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Окръжен съд – Габрово,</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

като подсъдимият Т. Х. е признат за невинен по две от обвиненията срещу него и е намален размерът на наложения му изпитателен срок от 5 на 3 години. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

Касационният протест е насочен срещу присъдата в оправдателната ѝ част, като са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата са посочени касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и е насочена изцяло към постановения съдебен акт. Не е депозирано конкретно искане.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Х. е признат за виновен по три от четирите обвинения по чл. 255 от НК за това, че: от септември 2010 г. до декември 2013 г. включително, в Габрово, като управител на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 107 872,24 лева, като не подал декларация съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по данъчни периоди и е осъществил счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство; от началото на юни 2010 г. до юли 2013 г., в Габрово, като собственик на ЕТ „Акта – Тодор Хинов“, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо сумата от 24 029,11 лева, като затаил истина в подадени декларации пред ТД НАП офис Габрово, като не отразил в тях облагаеми доставки на „Пфайзер Люксембург САРЛ – клон България“, „Пиерел Рисърч България“ ЕООД и „Джонсън & Джонсън България“ ЕООД за съответни данъчни периоди и на конкретна стойност, подробно посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт; от 28.04.2011 до 24.04.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери.

С присъдата подсъдимият Т. Х. е оправдан по обвинението за това, че през периода от февруари 2012 г. до август 2012 г. е укрил данъчни задължения в общ размер от 55 045,96 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с 5 години изпитателен срок, както и глоба в размер на 1 000 лв. в полза на държавата.

С първоинстанционната присъда за виновна по чл. 201 и чл. 202 от НК е призната подсъдимата К. Х. за това, че: на 22.08.2011 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, акционерно дружество 100% собственик на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, присвоила чужди пари – общо 77 000 лева, собственост на дружеството, връчени в това ѝ качество, като изтеглила от банковата сметка на ДКЦ суми в размер на 44 000 лева и в размер на 33 000 лева от банковата сметка на дружеството и с вносна бележка на същата дата ги внесла в личната си банкова

<p>сметка; от 28.03.2013 г. до 07.05.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 13 000 лева, собственост на „Акта Медика“ АД, връчени в това й качество и поверени й да ги управлява. Подсъдимата К. Х. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 313, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Определено й е общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години.</p> <p>Третата подсъдима Е. Х. е призната за виновна по чл. 201 и чл. 313 от НК за това, че: от 02.10.2013 г. до 30.10.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – ръководител на звено за изследване и развитие клинични проучвания в ДКЦ „Акта Медика“, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 10 000 лв., собственост на ДКЦ, връчени й в това й качество и поверени й да ги управлява; от 25.04.2012 г. до 05.03.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, с цел да избегне заплащане на дължими данъци общо в размер на 2 185 лева, затаила истина в писмена декларация. На подсъдимата е определено общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.</p>	
<p>17.09.2018 г. – н. д. № 617/2018 г., II н. о., докл. Галина Тонева, чл. 220, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд по жалби на подсъдимия Д. Кр. и двама от защитниците му е образувано наказателно дело № 617/2018 г. Касационните жалби са подадени против решение № 84 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда № 110 от 21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият – бивш кмет на Община Куклен, Област Пловдив, е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (съзнателно сключване на неизгодна сделка от длъжностно лице, от която е произлязла значителна вреда за общината).</p> <p>В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения и нарушение на закона, като направеното искане е за отмяна на обжалваното решение и оправдаването на подсъдимия.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>19.09.2018 г. – н. д. № 614/2018 г., II н. о., докл. Бисер Троянов, чл. 225б, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС ще бъде разгледано дело срещу Д. Д. за извършено от него същинско корупционно</p>	<p>С Решение № 186/27.09.2018 г. ВКС реши:</p>

<p>престъпление.</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 49 от 10.10.2017 г. по н.о.х.д. № 325/2017 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият д-р Д. Д. (общопрактикуващ лекар) е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 225б, ал. 1 от НК (получаване на имотна облага за извършена работа или оказана услуга), което се е изразило в издаването на медицинско направление за лекар – специалист (уролог) и връчването му на здравнонеосигурено лице, и е бил осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 100 лева.</p> <p>С решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се иска отмяна на решението на въззивния съд и при условията на алтернативност – да бъде оправдан или да бъде приложен чл. 78а от НК, като бъде освободен от наказателна отговорност и му бъде наложено административно наказание.</p>	<p>Оставя в сила въззивно решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/ 2018 г. по описа на Пловдивския апелативен съд, Трети наказателен състав.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>19.09.2018 г. – н. д. № 631/2018 г., I н. о., докл. Евелина Стоянова, чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалба на подсъдимия К. П. Ф., подадена чрез неговия упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 16/03.05.2018 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 7/16.03.2017 г. по н.о.х.д. № 57/2016 г. на Софийския военен съд подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностни лица – командир на отделение и двама младши полицейски инспектори, за да не извършат действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 343б, ал. 1 от НК (управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, с концентрация на алкохол в кръвта 1,2 на хиляда), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година.</p> <p>На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 2 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК</p>	<p>С Решение № 169/09.10.2018 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила решение № 16 от 03.05.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 21/18 г. на Военно-апелативния съд.</p>

<p>за изпитателен срок от три години. Към него съдът е присъединил и наказанията „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година и „глоба“ в размер на 1000 лева.</p> <p>С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 21/2017 г. Военно-апелативният съд е отменил първоинстанционната присъда в частта относно осъждането на подсъдимия по чл. 343б, ал. 1 от НК и относно прилагането на чл. 343г от НК и е прекратил наказателното производство в тази му част, поради изтекла абсолютна давност. С атакуваното решение е отменена присъдата на Софийския военен съд и в частта относно приложението на чл. 23 от НК, а в останалата част е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	
<p>19.09.2018 г. – н. д. № 647/2018 г., I н. о., докл. Румен Петров, чл. чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано касационно наказателно дело по касационна жалба от защитника на подсъдимия К. Г. Ж. (помощник-нотариус при нотариус с район на действие СРС) срещу въззивна присъда от 12.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 3054/2017 г. на Софийския градски съд, с която частично е отменена присъда от 27.05.2015 г. по н.о.х.д. № 582/2014 г. на Софийския районен съд.</p> <p>Делото постъпва за трети път във Върховния касационен съд, след като с Решение № 137/12.09.2016 г. по к.н.д. № 473/2016 г. ВКС отменя въззивна присъда № 317 от 02.12.2015 г. на СГС по в.н.о.х.д. № 4328/2015 г. и с Решение № 114/26.06.2017 г. по к.н.д. № 425/2017 г. ВКС отменя въззивна присъда № 9 от 13.01.2017 г. на СГС по в.н.о.х.д. № 4066/2016 г. и съответно на два пъти делото е връщано за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият К. Г. Ж. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26 от НК (при условията на продължавано престъпление с извършване на 17 деяния, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си, е съставил официални документи, в които е удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).</p> <p>С атакувания пред ВКС съдебен акт присъдата на СРС е отменена само в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан по описаното в пункт б от присъдата престъпление, като вместо това К. Г. Ж. е признат за виновен в това, че на 30.11.2011 г., в качеството си на длъжностно лице – помощник-нотариус, в кръга на службата си съставил официален документ, като удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства –</p>	<p>С Решение № 170/04.10.2018 г. ВКС реши:</p> <p>Оставя в сила в осъдителната ѝ част въззивна присъда от 12.12.2017 г., постановена по в.н.о.х.д. № 3054/2017 г. по описа на Софийски градски съд.</p> <p>Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>престъпление по чл. 311, ал. 1 НК, поради което на осн. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „пробация“. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>В касационната жалба се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Отправя се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия.</p>	
<p align="center">25.09.2018 г. – н. д. № 657/2018 г., III н. о., докл. Блага Иванова, чл. 201 от НК</p> <p>Касационното производство е инициирано по касационен протест от Окръжна прокуратура – Монтана срещу произнесена от Окръжен съд – Монтана присъда от 26.03.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 13/2018 г., с която подсъдимият Г. Н. К. е признат за невиновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Т. т.“ ЕООД на 05.12.2011 г. присвоил чужди пари на обща стойност 10 000 лв., собственост на дружеството, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по обвинението по чл. 201, ал. 1 от НК.</p> <p>С присъда по н.о.х.д. № 155/2014 г. от 11.04.2016 г. Районен съд – Лом е признал подсъдимия Г. Н. К. за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Т. т.“ ЕООД на 05.12.2011 г. е присвоил чужди пари на обща стойност 10 000 лв., собственост на дружеството, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201, ал. 1 вр. с чл. 54 НК го е осъдил на две години лишаване от свобода, като е отложил изтърпяването на това наказание с изпитателен срок от четири години от влизане на присъдата в сила, признал го е за невиновен и го оправдал по обвинението за сумата до 17 708,37 лв. и по чл. 26, ал. 1 НК за продължавано престъпление от 03.02.2010 г. до 05.12.2011 г.</p> <p>Със същата присъда съдът, на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, е лишил подсъдимия Г. Н. К. от правото да заема ръководна работа и работа, свързана с управление и пазене на имущества на държавата, на общините, на кооперациите и обществените организации и на други юридически лица за срок от три години.</p> <p>Със същата присъда съдът е уважил предявения граждански иск и осъдил Г. Н. К. да заплати на „Т. т.“ ЕООД сумата 10 000 лв., ведно със законната лихва от 05.12.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноските по делото, като е отхвърлил иска до размера от 17 708,37 лв. като неоснователен.</p> <p>Тази присъда е обжалвана от подсъдимия Г. К. и с решение по в.н.о.х.д. № 55/2016 г. на ОС – Монтана присъдата е потвърдена.</p> <p>По молба за възобновяване от подсъдимия с решение от 19.02.2018 г. Апелативен съд – София е</p>	<p>С Решение № 150/09.10.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила нова въззивна присъда на Окръжен съд – Монтана от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 13/18. Решението не подлежи на обжалване.</p>

<p>възобновил в.н.о.х.д. № 55/2016 г. на ОС – Монтана и е отменил решението по делото от 01.08.2017 г.</p> <p>В настоящия касационен протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени изцяло присъдата на Окръжен съд – Монтана по в.н.о.х.д. 13/2018 г. и да се върне делото за ново разглеждане на въззивната инстанция, с оглед на горепосочените нарушения, допуснати с оправдателната присъда.</p>	
<p>26.09.2018 г. – н. д. № 294/2018 г., П н. о., докл. Петя Шишкова, чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело № 294/2018 г. срещу подсъдимия Д. П. – длъжностно лице, полицей-разузнавач V степен в Криминална полиция – гр. Пловдив, по касационна жалба на подсъдимия и защитника му срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от три години и по второто престъпление – наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	Обявено за решаване.
<p>28.09.2018 г. – н. д. № 658/2018 г., П н. о., докл. Татяна Кънчева, чл. 282, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС ще бъде разгледано дело срещу И. Е. К. като длъжностно лице (старши експерт в Сектор „Развитие на информационни системи“, Отдел „Информационни и комуникационни технологии“ в Дирекция „Информационни системи“ при Централно митническо управление на Агенция „Митници“) и В. Х. В. като помагач за извършено от тях престъпление с вероятен корупционен мотив.</p> <p>Делото е образувано по касационен протест, подаден от прокурор при Апелативната</p>	Обявено за решаване.

специализирана прокуратура, по отношение и на двамата подсъдими, и касационна жалба на подсъдимия И. Е. К., подадена от упълномощен от него защитник, срещу присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд.

С присъда от 01.02.2017 г. по н.о.х.д. № 1495/2016 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимият И. Е. К. е бил признат за виновен, при условията на продължавано престъпление с три отделни престъпни деяния, в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (нарушаване от страна на длъжностно лице на служебни задължения с цел да набави за себе си имотна облага), поради което са му били наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и „лишаване от право да заема длъжност в държавен орган или държавно учреждение“ за срок от 5 години, а подсъдимият В. Х. В. е бил признат за виновен по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК като помагач в извършването на същото престъпление и съдът му наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години и 6 месеца. Със същата присъда третият подсъдим като подбудител по делото Н. П. С. бил признат за невиновен и оправдан.

С присъдата всички трима подсъдими били признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършено от тях престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговаряне с едно или повече лица за извършване на престъпления по чл. 282 от НК).

С нова присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е била отменена в частта за осъждането на подсъдимия В. Х. В. и той е бил признат за невиновен и оправдан. Със същата нова присъда въззивният съд изменил присъдата на СНС в частта за подсъдимия И. Е. К., като го оправдал за съучастието с В. Х. В., а по отношение на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ от 3 години, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, отложил изпълнението на същото с изпитателен срок от 5 години.

С касационната жалба, подадена от защитника на подсъдимия И. Е. К., се заявяват всички касационни основания и се иска при условията на алтернативност – оправдаване на подсъдимия, намаляване на наказанието или отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание.

Касационният протест е по отношение на двамата подсъдими И. Е. К. и В. Х. В. и заявява касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание, като с него се иска отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд за осъждане и признаване за виновен на оправдания подсъдим В. Х. В. по повдигнатото му обвинение и отмяна на условното осъждане и налагане

<p>на ефективно изтърпяване на наложеното наказание на другия подсъдим И. Е. К.</p>	
<p>22.10.2018 г. – н. д. № 760/2018 г., I н. о., докл. Ружена Керанова, чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е образувано наказателно дело по касационна жалба на подсъдимия И. И. Г. срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение № 164/12.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 210/2018 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.03.2018 г. по н.о.х.д. № 140/2018 г. на Окръжен съд – Пазарджик. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (който предложи, обещае или даде дар на длъжностно лице, за да извърши или не извърши действие по служба – опит). С присъдата му е наложено наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, както и наказание „глоба“ в размер на 200 лева.</p> <p>В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан или да се намали така наложеното наказание на три месеца.</p>	
<p>26.10.2018 г. – н. д. № 771/2018 г., II н. о., докл. Елена Авдева, чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК</p> <p>Делото във ВКС е образувано по касационна жалба срещу решение № 105/22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което подсъдимият С. М. М. е признат за виновен за това, че като водач на лек автомобил, след като е спрял за проверка от служители на Районно управление – Велико Търново, дал дар на обща стойност 250 лв. на полицейските органи по време на изпълнение на служебните им задължения, за да не извършат действие по служба, а именно – да не му бъде съставен акт за установяване на административно нарушение.</p> <p>С присъда № 28 от 12.03.2018 г. по н.о.х.д. № 62/2018 г. Окръжен съд – Велико Търново е признал С. М. М. за виновен и на основание чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца и „глоба“ в размер на 1 000 лв. На основание чл. 58а, ал. 1 НК му е намалил наказанието с една трета и е наложил наказание от 6 месеца.</p> <p>С атакуваното пред ВКС решение по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. Апелативен съд – Велико Търново е изменил присъдата в частта на наложеното наказание, като го е увеличил на две години и осем месеца.</p>	

<p>В настоящата жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наказанието и се иска намаляване на присъдата до наложения от първоинстанционния съд размер на наказанието.</p>	
<p>26.10.2018 г. – н. д. № 857/2018 г., II н. о., докл. Теодора Стамболова, чл. 219, ал. 3 във вр. с чл. 219, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест срещу произнесена от АС – Варна присъда № 3 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г.</p> <p>С присъда № 4 от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. №257/2017 г. на ОС – Шумен Ю. П. В. е признат за виновен, поради което и на основание чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК е осъден на наказание „лишаване от свобода” за срок от две години, както и „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от две години. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на така определеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години.</p> <p>Със същата присъда Ю. В. е признат за невиновен за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие – „Ръководител звено ХТР (хидро-технически район) Шумен“ в „Напоителни системи“ ЕАД, клон „Черно море“, да е нарушил и допуснал да се извърши нарушение на правилата, установени със специален закон, за запазване на рибата и другите водни организми и за правилното развитие на риборазвъждането в страната, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 239, ал. 1 НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>С тази присъда е и оправдан и за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 06.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие, е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – парична сума в размер на 29 560 лв. (на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 283 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК).</p> <p>Срещу тази присъда е изготвен протест от прокурор в ОП Шумен с предложение за отмяна на присъда №4 от 12.02.2018 г. по НОХД №257/2017 г. по описа на ОС Шумен в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен по обвинението по чл. 239, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и постановяване на нова присъда, с която същият да бъде осъден.</p> <p>С присъда № 3 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. на АС – Варна подсъдимият Ю. П. В. е признат за невиновен в това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата</p>	

<p>на с. Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, не е положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването, запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а в останалата ѝ част присъдата е потвърдена.</p> <p>В настоящия касационен протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени горепосочената присъда на АС Варна и да се върне делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.</p>	
<p style="text-align: center;">21.11.2018 г. – н. д. № 910/2018 г., I н. о., докл. Капка Костова, чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на частните обвинители и граждански ищци Д. К. и Ст. К. срещу въззивно решение № 196 от 14.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1255/2017 г. на Софийския апелативен съд (САС), с което е потвърдена изцяло присъда от 07.04.2017 г. на Софийския градски съд по н.о.х.д. № 165/2011 г. Въззивното производство е било образувано по протест на прокурор от Софийската градска прокуратура в частта, с която съдът е оправдал подсъдимите по обвинението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК, както и по жалба на частните обвинители и граждански ищци.</p> <p>С присъдата на СГС подсъдимите Б. Пр. и И. В. са признати за невиновни и всеки един от тях е бил оправдан по повдигнатото им обвинение за извършване на престъпление по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК в условията на независимо съпричиняване – причиняване на смъртта на Пл. К. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана полицейска дейност, представляваща източник на повишена опасност – използване на помощни средства (белезници) и физическа сила от страна на служител на МВР по отношение на задържано под полицейски арест лице, регламентирана в чл. 72, ал. 1 и 2, чл. 73, ал. 2 и 3 от ЗМВР (в редакцията на „Държавен вестник“, бр. 98/2008 г.) и Наредба рег. № I-з-1231/17.08.2006 г.</p> <p>Със същата присъда СГС признал подс. Б. Пр. за невиновен в това, че на 21.01.2009 г. около 20:45 ч, в гр. София, в служебен автомобил, собственост на МВР, като длъжностно лице – разузнавач II степен, категория „Г“ – II степен, инспектор в сектор „Оперативна реализация“, умишлено не изпълнил задълженията си по служба, регламентирани с чл. 176, ал. 2, изр. 2 от ЗМВР и с т. III от длъжностната характеристика, и от това произлезли тежки вредни последици – смъртта на Пл. К., като настъпилите тежки вредни последици били причинени по непредпазливост, поради което и на основание чл. 304 от НПК оправдал подсъдимия по повдигнатото му обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал.</p>	

<p>2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост).</p> <p>Със същата присъда СГС признал подс. И. В. за невиновен в това, че на 21.01.2009 г. около 20:45 ч., в гр. София, в служебен автомобил, собственост на МВР, като длъжностно лице – разузнавач II степен, категория „Г“ – III степен, инспектор в сектор „Оперативна реализация“, умишлено не изпълнил задълженията си по служба, регламентирани с чл. 176, ал. 2, изр. 2 от ЗМВР и с т. III от длъжностната характеристика, и от това произлезли тежки вредни последици – смъртта на Пл. К., като настъпилите тежки вредни последици били причинени по непредпазливост, поради което и на основание чл. 304 от НПК оправдал и този подсъдим по повдигнатото му обвинение за извършване на престъпление по чл. 387, ал. 4 вр. ал. 2, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 3 от НК (неизпълняване на задължения по служба, от които са произлезли вредни последици и същите са причинени по непредпазливост).</p> <p>С присъдата са отхвърлени предявените от наследниците на пострадалия Пл. К. – Д. К. и Ст. К. граждански искиове за сумата от по 100 000 лв. срещу всеки от подсъдимите, представляващи обезщетение за неимуществени вреди вследствие на престъплението по чл. 123, ал. 1, пр. 2 от НК.</p> <p>В касационната жалба се съдържа молба за отмяна на решението на САС и присъдата на СГС поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения и връщане на делото за ново разглеждане на СГС.</p>	
<p>28.11.2018 г. – н. д. № 856/2018 г., I н. о., докл. Николай Дърмонски, чл. 201, чл. 310 и чл. 211 от НК</p> <p>Във Върховния касационен съд е постъпила касационна жалба от А. И. В. срещу решение № 115 от 19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 1 от 13.01.2017 г. по н.о.х.д. № 426/2016 г. на ОС – Хасково А.И.В. е призната за виновна, че като длъжностно лице – „касиер“ в Регионално управление „Български пощи“ ЕАД – Пловдив, областна пощенска станция – Хасково:</p> <ul style="list-style-type: none"> - е присвоила чужди пари – сумата от 7 364,96 лева, собственост на „Български пощи“ ЕАД, поверени ѝ да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години; - е присвоила чужди пари – сумата от 191 781,85 лв., собственост на „Юробанк България“ АД – София, поверени ѝ да ги пази и управлява, като не отчитала суми в системата на банката, теглила суми и 	

закривала спестовни влогове и срочни депозити, като длъжностното присвояване е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от шест години и „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и от „правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години;

- е съставила неистински частни документи (нареждане – разписки, вносни бележки и договори за срочни депозити) и ги употребила във връзка с банкови операции – внесени и изплатени суми по спестовни влогове, откриване и закриване на срочни депозити, поради което и на основание чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години и осем месеца;

- е възбудила и поддържала заблуждение у няколко лица, като общата вреда е на стойност 38 580 лева, като причинената вреда е в особено големи размери, представляваща особено тежък случай, поради което и на основание чл. 211, предл. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а и чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от четири години и осем месеца.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено на А.И.В. едно общо наказание, явяващо се най-тежкото измежду наложените ъ, а именно „лишаване от свобода“ за срок от шест години, към което присъединява наказанията „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от десет години, както и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от десет години.

С решение № 115/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на АС – Пловдив е намален размерът на наложеното наказание за извършеното престъпление по чл. 211, пр. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК от четири години и осем месеца „лишаване от свобода“ на четири години „лишаване от свобода“, както е намален и размерът на наложените за извършеното престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, а именно – „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от десет години на девет години. В останалата част присъдата на ОС – Хасково е потвърдена.

В касационната жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наложените наказания и нарушение на материалния закон и се иска намаляване размера на наложените наказания, както и прилагане на института на условното осъждане по чл. 66 НК.